Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25873
Copyright: Admont, Benediktinerstift

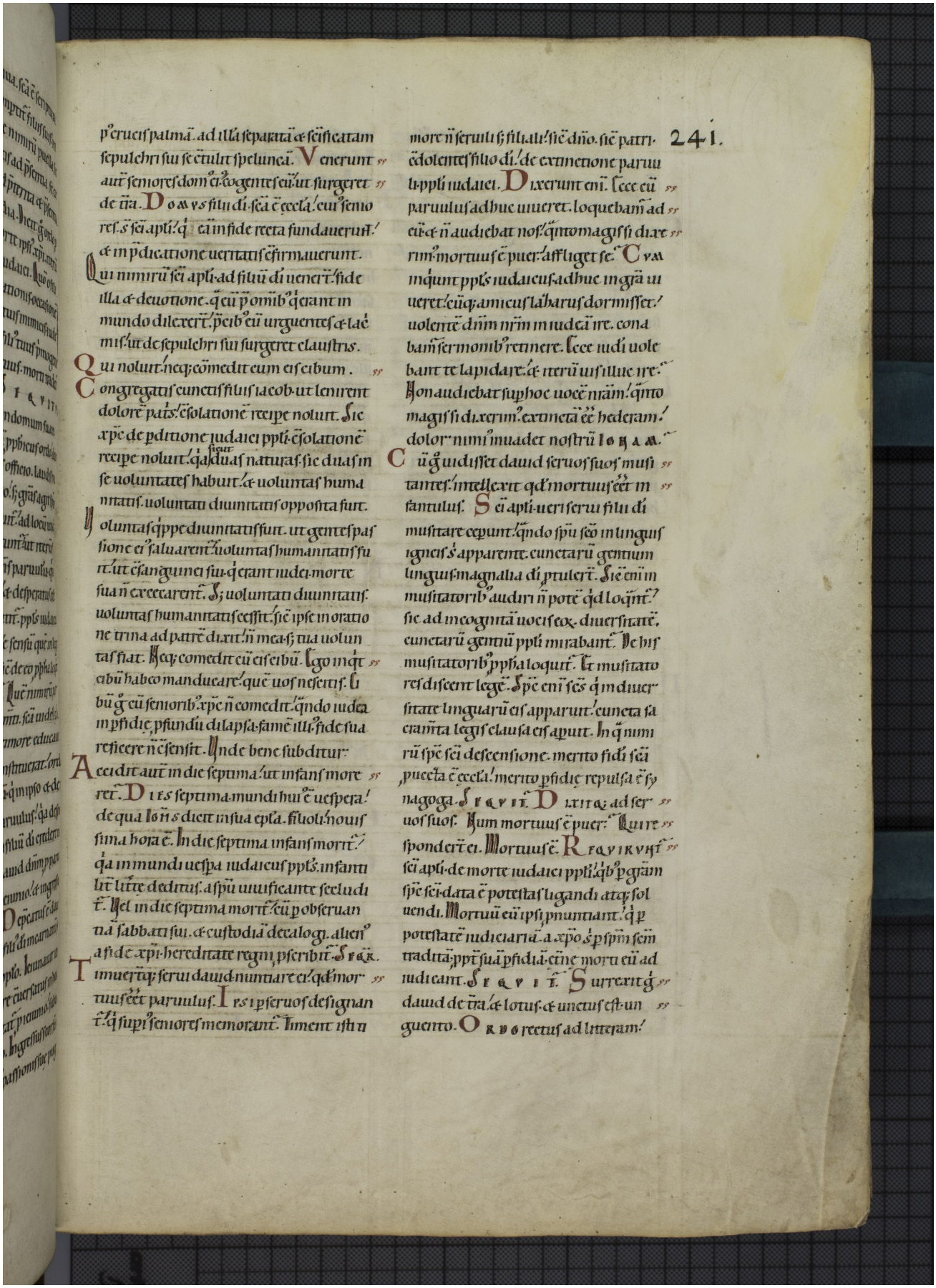

241.

p̄ crucis palmā. ad illā separatā & sēificatam
sepulchri suu se cētulit spelunca. Venerunt
autē semores dom̄i. cogentes eā ut surgeret
de tūa. Domus filii di. sēa ē ecclā. cui semo
res. s. sēi apli. q̄ eā in fide recta fundauerunt.
& in p̄dicatione ueritatis ēfirmauerunt.
Qui nimirū sēi apli. ad filiū di uenerūt. fide
illa & deuotione. q̄ eū p̄ omib̄ q̄ erant in
mundo dilexerūt. p̄cib̄ eū urgentes & lac̄
mis. ut de sepulchri sui surgeret claustris.
Qui noluit. neq; cōmedit cum eis cibum.
Congregatis cunctis filiis iacob. ut lenirent
dolorē patris. ēsolationē recipe noluit. Sic
xp̄s de pditione iudaici ppli. ēsolationē
recipe noluit. q̄ duas naturas. sicut sic duas in
se uoluntates habuit. & uoluntas huma
nitatis. uoluntati diuinitatis opposita fuit.
Voluntas q̄ppe diuinitatis fuit. ut gentes pas
sione ei saluarentur. uoluntas humanitatis fu
it. ut ēsanguinei sui. q̄ erant iudei morte
sua n̄ crecearent. Sed uoluntati diuinitatis
uoluntas humanitatis cessit. sic ipse in oratio
ne trina ad patrē dixit. n̄ mea. sed tua uolun
tas fiat. Neq; comedit eū eis cibū. Ego in q̄t
cibū habeo manducare. quē uos nescitis. Si
bū ḡ eū semoribus xp̄s n̄ comedit. q̄ndo iudea
in pfidie pfundū dilapsa. famē illi fide sua
reficere n̄ ēsensit. Vnde bene subditur.
Accidit autē in die septima. ut infans more
retur. Dies septima mundi hui ē uespera.
de qua Iohēs dicit in sua epla. filioli. nouis
sima hora ē. In die septima infans moritur.
q̄a in mundi uespa iudaicus ppls. infanti
lit litte dedituus. a spū uiuificante secludi
t. Vel in die septima moritur. eū p obseruan
tia sabbati sui. & custodia decalogi. alienā
a fide xp̄i. hereditate regni pscribit. Sed
Timuerūt serui dauid nuntiare ei. q̄d mor
tuus ēēt puerulus. Ipsi pseruos designan
t. q̄ supi semores memorant. Timent istu
more n̄ seruili s̄ filiali. sic dño. sic patri
ēdolentes filio di. de extinctione paruu
li ppli iudaici. Dixerunt eni. Ecce eū
paruulus adhuc uiueret. loquebam̄ ad
eū & n̄ audiebat nos. q̄nto magis si dixe
rim̄ mortuus ē puer. afflīget se. Cum
m̄quit ppls iudaicus. adhuc in grā ui
ueret. eū q̄ amicus Lābarus dormisset.
uolente dnīm nrīm in iudeā ire. cona
bam̄ sermonib̄ retinere. Ecce iudei uole
bant te lapidare. & iterū uis illuc ire.
Non audiebat sup hoc uocē mām. q̄nto
magis si dixerim̄. extinctā ēē hederam.
dolor nimi mouadet nostrū Iohēs.
Cū ḡ audisset dauid seruos suos musi
tantes. intellexit. q̄d mortuus ēēt in
fantulus. Sed ei apli. ueri serui filii di
musitare cepunt. q̄ndo spū sēo in linguis
ignei s. apparente. cunctarū gentium
linguis magnalia di ptulerūt. Sicē eni in
musitatoribus audiri n̄ potē q̄d loq̄nt.
sic ad incognitā uocis ex. diuersitatē.
cunctarū gentiū ppli mirabant. De his
musitatoribus ppha loquit. Et musitato
res discent legē. Spē eni sēs q̄ in diuer
sitate linguarū eis apparuit. cuncta sa
cramēta legis clausa eis apuit. In q̄ nimi
rū spē sēi descensione. merito fidei sēi
pueta ē ecclā. merito pfidie repulsa ē sy
nagoga. Sequitur. Dixitq; ad ser
uos suos. Num mortuus ē puer. Quire
spondeūt ei. Mortuus ē. Requirunt
sēi apli. de morte iudaici ppli. q̄b̄ p grām
spē sēi. data ē potestas ligandi atq; sol
uendi. Mortuū eū ipsi pnuntiant. q̄ p
potestatē iudiciariā. a xp̄o. s. p spīm sēm
traditā. ppī suā pfidiā. cūne morte eū ad
iudicant. Sequitur. Surrexit ḡ
dauid de tūa. & lotus. & unctus est. un
guento. Oro uos rectus ad lītēram.